

ØRESNUDEBILLER

Øresnudebiller tilhører familien af snudebiller (*Curculionidae*), men har i modsætning til mange andre snudebiller kun en kort "snude". Navnet hen tyder til, at billerne i spidsen af deres korte brede snude har nogle øreformede udvækster. To arter optræder af og til indendørs. Den mest almindelige er væksthussnudebiller (*Otiorrhynchus sulcatus*). Den er 9-11 mm lang, sort med pletvis gylden behåring på dækvingerne. *Otiorrhynchus singularis* er 6-9 mm lang og gråbrun. Billerne kan ikke flyve. Larverne er krumme, benløse og hvidlige med undtagelse af hovedet, som er brunt.

Foto: SSL

Væksthussnudebiller med de gyldne pletter.
Naturlig størrelse er 9-11 mm.

Biologi og skade

Øresnudebillerne er planteædere. Æggene lægges i jorden, og her lever larverne af planterødder. De kan gøre en del skade, især i væksthuse. Larverne trives også i jorden på friland, og her kan det blandt andet gå ud over jordbærplanter. De voksne biller er lyssky.

Om dagen gemmer de sig, ofte i de øverste jordlag ved foden af planterne, men om natten kommer de frem og æder. Normalt sætter de sig "overskrævs" på en bladkant, når de gnaver, så der fremkommer karakteristiske, buede indsnit i bladranden. Hele udviklingen fra æg over larve- og puppestadierne til voksent insekt tager 4-6 måneder ved ca. 20°C.

I sommerperioden fra juni til oktober kan enkelte øresnudebiller forvilde sig ind i huse. På andre årstider er det langt mere sandsynligt, at de stammer fra en potteplante. Især potteplanter, der har stået ude i sommerhalvåret, vil være udsat for angreb af øresnudebiller. De voksne biller vil så ofte vise sig inden døre i perioden januar-april.

Bekæmpelse

Gnav på bladene kan måske afgøre, hvilken plante det drejer sig om. En enkelt angrebet potteplante kan renses helt for biller og larver. Planten slås ud af beholderen, og jorden spules af rødderne med vand. Derefter undersøges både top- og rodsystem grundigt, og når man er helt sikker på, at alle dyrene er fjernet, pottes planten om i ny og sund jord.

Ved mere udbredte angreb, f.eks. i blomsterkummer, hvor det kan være svært at skifte jorden, kan bekæmpelse eventuelt foretages ved udlægning af et tyndt lag af et egnet insektpudder omkring de angrebne planter. De nyklækkede biller bliver herved nødt til at arbejde sig op igennem pudderet, før de kan komme op på planterne. Biologisk bekæmpelse ved hjælp af nematoder er også en mulighed.

På planteskoler eller i havecentre kan man få råd og vejledning om hvilket middel, der er bedst egnet i det enkelte tilfælde.

Drejer det sig om bekæmpelse af øresnudebiller på friland eller i et gartneri, må man søge nærmere vejledning hos en landbrugs- eller havebrugskonsulent.